

Bemærkninger til lovforslaget.

I folketingsåret 1964-65 fremsatte handelsministeren i folketinget forslag til lov om statsautoriserede revisorer, og efter 1. behandling blev forslaget henvist til et udvalg — se Folketingstidende 1964-65, folketingets forhandlinger spalte 4848-63 og spalte 5212-60. Udvalget afsluttede ikke sit arbejde inden folketingsårets udløb, og lovforslaget blev i samme skikkelse genfremsat i folketingsårene 1965-66 og 1966-67 uden at blive færdigbehandlet.

Lovforslaget fremsættes derfor nu i samme skikkelse som tidligere, dog at det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt i § 23 er udskudt til 1. juli 1967.

Lovforslaget er udarbejdet af Næringslovkommissionen, og dets bestemmelser træder i stedet for bestemmelserne i den gældende næringslovs §§ 65-73.

Om motiveringen for lovforslaget og dermed også for de principielle ændringer, dette vil medføre i den nuværende retstilstand, kan henvises til den af Næringslovkommissionen i januar 1965 afgivne betænkning II.

Ved udarbejdelsen af bemærkningerne til dette lovforslag har man i øvrigt i det væsentlige benyttet de i betænkningen anførte motiver.

Under Næringslovkommissionens arbejde er der fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer fremsat ønske om, at de gældende lovbestemmelser om revisorvæsenets ordning må blive udskilt fra næringsloven og samtidig på flere punkter ændret og suppleret.

Optagelsen i næringsloven af bestemmelserne om statsautoriserede revisorer har aldrig været ønsket af revisorerne. De første bestemmelser om autoriserede revisorer blev givet i en særlig lov — lov nr. 117 af 14. maj 1909. Også i andre lande, hvor revisorvæsenet er ordnet ved lov, findes bestemmelserne herom i særlige love. Bestemmelsernes optagelse i næringsloven af 1931 skyldtes, at man i den daværende næringslovkommission fandt, at revisorerens arbejde nærmest måtte sidestilles med det arbejde, der blev udført af andre næringsdrivende med offentlig autorisation, såsom mæglere, dispa-chører, translatører og vejere og målere. Efter den opfattelse af en revisors gerning, der var almindelig for 30 år siden, kunne der være en vis rimelighed i dette synspunkt, men efter den stedfundne udvikling i de statsautoriserede revisorerers arbejdsområde og den voksende forståelse af de statsautoriserede revisorerers betydning og ansvar, er dette næppe tilfældet i dag.

En statsautoriseret revisor er i dag ikke blot en

kontrollant, som med praktisk kendskab til bogholderiteknik gennemgår klientens bogføring og attesterer, at regnskabet er rigtigt sammentalt, dokumenteret og opstillet. Hans arbejde omfatter i dag kontrol af, at regnskaberne er opgjort i overensstemmelse med gældende love og forskrifter og ofte også en kritisk gennemgang af klientens forretningsmæssige dispositioner. Herved bliver en statsautoriseret revisor ikke blot i økonomisk, erhvervsmæssig og skattemæssig henseende klientens tillidsmand, men hans arbejde får tillige en samfundsmæssig betydningsfuld funktion i forbindelse med kreditgivningen og tilvejebringelsen af den for erhvervslivets trivsel fornødne kapital.

Man har derfor fundet det naturligt at imødekomme revisorerens ønske om, at bestemmelserne om de statsautoriserede revisorerers forhold optages i en særlig lov.

Grundlaget for forslagens kap. I og II er de i dag gældende bestemmelser i næringslovens §§ 65-73 og i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 116 af 6. april 1933 om statsautoriserede revisorerers virksomhed, pligter og ansvar. Bestemmelserne i forslagens kap. III er derimod nye. Baggrunden for disse bestemmelser er de i et af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer i 1957 udarbejdet lovudkast indeholdte bestemmelser om, at alle statsautoriserede revisorer skal være medlem af et særligt revisorsamfund, der under statens overvågning skulle have beføjelse til at udøve en vis disciplinærmyndighed overfor medlemmer, som ikke overholder gældende bestemmelser og god revisionsskik.

Selvom man ikke har ment at kunne foreslå så vidtgående bestemmelser som de af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer ønskede, har man dog anset det for rigtigt, at der gennem det i kap. III foreslåede revisornavn skabes mulighed for at opretholde den faglige disciplin inden for revisorerens rækker. En håndhævelse af denne disciplin har tidligere alene haft hjemmel i vedtægterne for Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, men foreningen har i så henseende været stærkt hæmmet af, at de statsautoriserede revisorer ikke har pligt til at være medlemmer af foreningen.

Til lovforslagets enkelte paragraffer bemærkes:

Til § 1.

Som hidtil skal enhver, der opfylder de fastsatte betingelser for at blive statsautoriseret revisor, have ret til at få beskikkelse.